

Jesús neix, fill d'una parella de menors no acompanyats

Dm, 28/12/2021 per Catalunya Religió

(CR) Un Jesús que neix sense recursos ni papers, fill d'una parella de menors no acompanyats que ha fugit del seu país per trobar un futur millor. Aquesta és la interpretació que **Francesc Mateu** ha fet enguany del naixement de Jesús. Una actualització del naixement, fet de *playmobils*, que Mateu presenta en el seu ja famós i esperat pessebre particular.

Mateu reflexiona sobre la importància d'una nova llei d'estrangeria, de la tasca dels voluntaris i de la regularització dels papers dels menors no acompanyats per assegurar-los una vida digna. El seu relat particular acaba amb un desig que trasllada a la societat: "Si algú té una oferta de treball que ho faci arribar a les institucions perquè hi ha molts joves esperant aquesta oportunitat".

Jesús neix, fill d'una parella de menors no acompanyats

Per aquells dies sortí una normativa de la Unió Europea que feia impossible arribar-hi legalment i es varen donar subvencions als estats per aixecar murs i filats de ganivetes a totes les fronteres. No hi havia cap altra opció que embarcar-se en una pastera i fugir perquè als seus països semblava no haver-hi futur.

Joseph i Mery estaven entre el grup dels que emigraven. Es varen conèixer pel camí i decidiren fer el darrer tram del viatge a la mateixa barca. S'estimaven i volien fer camí junts a la vida.

A mitjanit, la pastera s'enfonsava i varen trucar a l'Helena Maleno perquè els ajudés. Salvament Marítim d'Almeria, gràcies a l'avis, va rescatar a tothom de bon matí.

En arribar a port, varen ser reconeguts per personal sanitari i posats en autocars cap a altres ciutats.

De matinada, en baixar de l'autocar, els acolliren espontàniament unes persones voluntàries. Com que encara no tenien els 18 anys, els varen adreçar al SAIER i d'allí els varen destinar a un centre de menors. Maria ja estava embarassada quan va arribar al centre.

Varen demanar que els posessin junts per viure plegats l'embaràs, però no hi havia centres de nois i noies. Els faltaven només uns mesos per fer els divuit anys i van decidir escapar-se per poder-se retrobar. En arribar a la ciutat varen buscar institucions i llocs que els allotgessin, però no sabien on anar, ni coneixien ningú. No disposaven de papers ni sabien que hi tenien dret. No els deixaven empadronar-se i això els negava l'accés a cap servei social, suport sanitari o alimentari.

S'instal·laren en un parc de la ciutat perquè l'embaràs de Maria ja estava molt avançat. Els grups de suport espontani de la ciutat varen demanar als coneguts una llar provisional on poder allotjar-los, però feia temps que la xarxa de solidaritat estava molt saturada de demandes.

Es varen complir els dies i com que no tenien on anar, no sabien a qui avisar ni que tenien dret a anar a urgències, el nen va néixer sense assistència al parc.

Els WhatsApp i les xarxes socials van anunciar el naixement. També pels centres on hi havia els companys va córrer la notícia i tothom va voler anar a visitar-los. Entre tots han decidit que es dirà Jesús.

El mateix dia de Nadal, "Punt de Referència" els va poder acollir en un dels seus pisos.

Després, unes voluntàries els van ajudar a tramitar els papers i a trobar recursos per a l'infant.

Gràcies a la nova llei d'estrangeria, però sobretot a la feina de les voluntàries i de "Noves Vies", el 6 de gener varen arribar, com un regal, els papers i el permís de treball.

Ara només els falta una oferta de feina per poder treballar. Si algú en té cap, que ho faci arribar a aquestes institucions perquè hi ha molts joves esperant aquesta oportunitat.

Des de Betlem (que també podria ser qualsevol ciutat de casa nostra), per a TV Betlem, Laia Bonet.